

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ 1 0 / 1 0 / 2 0 2 0
Νέα κυκλοφορία

ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΤΩΝ ΗΠΑ

της **Μέρι-Άλις Γουότερς**

Η εκλογή του Ντόναλντ Τραμπ το 2016 ως πρόεδρου των ΗΠΑ δείχνει ότι βρίσκεται σε άνοδο ο ρατσισμός, η ξενοφοβία, η προκατάληψη εναντίον των γυναικών και άλλες αντιδραστικές αντιλήψεις μεταξύ του εργαζόμενου λαού στις Ηνωμένες Πολιτείες; Γι' αυτό τον ψήφισαν εκατομμύρια εργαζόμενοι κάθε φυλετικής προέλευσης;

Και ακόμα: Είναι ικανός ο κόσμος της εργασίας στις Ηνωμένες Πολιτείες να ανακαλύψει τη δύναμή του και να συσπειρωθεί στον αγώνα για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και όλων όσων είναι αντικείμενο εκμετάλλευσης από το κεφάλαιο; Είναι ικανός να πραγματοποιήσει μια σοσιαλιστική επανάσταση;

Στο βιβλίο περιγράφεται η εντατικοποίηση που επιβάλλει η εργοδοσία στους ρυθμούς παραγωγής, οι δραστικές περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, οι περικοπές στα κονδύλια για την παιδεία, τις συγκοινωνίες και άλλες κοινωνικά αναγκαίες υπηρεσίες. Αναφέρεται στο ολέθριο τίμημα που καλούνται να πληρώσουν οι οικογένειες των εργατών και αγροτών μέσα σε αυτά τα δεκαεπτά έτη πολέμων που διεξάγει η Ουάσιγκτον στο Αφγανιστάν, το Ιράκ και τη Συρία, στα δυσθεώρητα ποσοστά εγκλεισμού στις φυλακές, ιδιαίτερα μεταξύ εργαζομένων που είναι Αφρικανοί Αμερικανοί, λατινοαμερικανικής καταγωγής και Αυτόχθονες Αμερικανοί, στον διαρκή περιορισμό της πρόσβασης σε υπηρεσίες άμβλωσης, στις απελάσεις εργαζομένων που έχουν γεννηθεί σε άλλες χώρες, στις επιθέσεις στα συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα του εργαζόμενου λαού, όπως το δικαίωμα στην ψήφο, στην έκρηξη των χρεών των αγροτών και πολλά άλλα.

Πολύ πιο σημαντικά, όμως, περιγράφει πώς έχουν αγωνιστεί οι εργαζόμενοι απέναντι σε αυτή τη σαραντάχρονη επίθεση της εργοδοσίας και των κυβερνήσεών της, ιδιαίτερα την απεργία των εκπαιδευτικών στη Γουέστ Βιρτζίνια που έδωσε μεγάλη ώθηση σε ένα κύμα απεργιών και διαμαρτυρίας του εκπαιδευτικού προσωπικού την άνοιξη του 2018, ένα κύμα που κατέκλεισε την Οκλαχόμα, το Κεντάκι, την Αριζόνα και άλλες Πολιτείες.

Η συγγραφέας εξηγεί ότι αυτό που παρακινεί τον εργαζόμενο λαό –είτε ψήφισε κανείς το 2016 για τον Ντόναλντ Τραμπ, είτε για την Χίλαρι Κλίντον, είτε αρνήθηκε να ψηφίσει για κάποιον από τους δύο– δεν είναι η άνοδος αντιδραστικών αντιλήψεων και πράξεων – το αντίθετο ισχύει.

Μέσα στις εργατικές τάξεις των ΗΠΑ «σήμερα υπάρχει μεγαλύτερη δεκτικότητα από ποτέ άλλοτε [...] να σκεφτούν και να συζητήσουν τι θα μπορούσε να σημαίνει μια σοσιαλιστική επανάσταση και τους λόγους για τους οποίους είναι ενδεχομένως αναγκαία· να ζυγίσουν σοβαρά την ιδέα ότι η τάξη μας είναι ικανή να επωμιστεί την ευθύνη της κρατικής εξουσίας και ότι αυτό ακριβώς πρέπει να κάνουμε».

Πρόκειται για ένα συμπέρασμα που δεν θα έβγαζε ποτέ κανείς παρακολουθώντας τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, και αξίζει να διαβαστεί.

Αν δεν έχεις κατανοήσει την ερήμωση που αντιμετωπίζουν οι εργατικές οικογένειες σε περιοχές όπως η Γουέστ Βιρτζίνια, καθώς και την τεράστια αύξηση της ταξικής ανισότητας από τη χρηματοπιστωτική κρίση του 2008 και μετά, δεν μπορείς να καταλάβεις τι γίνεται σήμερα στις Ηνωμένες Πολιτείες.